

SƯƠNG KHÓI MONG MANH

Tôi đã chết trên đường dài ngập nắng
Giọt mùa hoang liệm khúc ái ân đời
Tôi đã bỏ chiều nay hoài hư ảo
Có một vùng giông bão đã dâng khơi
Chút dĩ vãng phai tàn trên lá úa
Xác mỏng manh xuyên suốt tận hư vô
Tôi chỉ thấy bèo bồng theo gió nhẹ
Rồi lặng im chôn hết cả xuống mồ
Còn nợ gì! Còn nợ gì không nhỉ?
Mảnh trăng trời đang níu kéo chân ghì
Thôi đành nợ sầu trần gian đành nợ!
Có tìm gì, sợ chạm đến biệt ly....

Gió

NGUYỄN CẨM THY

27- 12- 2025